

γοντος εις πόδας λέοντος. Τρεις μικραὶ περιστεραι, διάφορον ἔχουσαι ἐκάστη στάσιν, εἷς ἀλέκτωρ καὶ εἷς ρόδαξ, εὐρεθέντα ἔνθα καὶ τὸ κάτοπτρον, ἀνήκουσι πιθανώτατα εἰς τὸν δίσκον αὐτοῦ, ὃν περιεκόμενον. Ἡ ἐργασία εἶνε ἀρχαϊκὴ καὶ ἐπιμελετημένη, ἡ δὲ διατήρησις τῆς μορφῆς ἰκανῶς καλὴ. Ὑψος ὀλικὸν μετὰ τοῦ δίσκου 0,36, ὕψ. τοῦ ἀγαλματίου μετὰ τῆς βάσεως 0,19. Ἐξ Ἐρμιόνης.

2) Ἀφροδίτη παρεμπερῆς τῇ προηγουμένῃ ἐν ποδῆρει ἐπίσης χιτῶνι καὶ διπλοῖδι. Τὴν ἀριστερὰν ἔχει ὡσαύτως προτεταμένην, τὴν δὲ δεξιὰν στηρίζει ἐπὶ τοῦ ἰσχίου. Ἡ βᾶσις εἶνε καὶ ἐνταῦθα στρογγύλη, ἀπολήγουσα εἰς πόδας τρεῖς λέοντος. Ἐνθεν καὶ ἔνθεν τῆς κεφαλῆς τῆς Ἀφροδίτης καὶ ὑπὸ τὸ τοξοειδὲς πέταλον δι' οὗ προσαρμόζεται ὁ δίσκος αὐτῆ, ὑπάρχουσι δύο πτερωτοὶ δαίμονες ἀνεφγμένους ἔχοντες τὰς πτέρυγας. Ἐπὶ τῆς ἀντιγῆς τοῦ δίσκου ἔνθεν καὶ ἔνθεν λαγωὶ δύο τρέχοντες, μετ' αὐτοὺς δὲ δύο ρόδακες καὶ κατόπιν πάλιν δύο λαγωὶ ἐν τῇ αὐτῇ τῶν πρώτων στάσει, ἔπειτα δύο ρόδακες, καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ δίσκου δύο ἀντιμέτωποι ἀλέκτορες (1). Ἡ ἐργασία εἶνε ἀρχαϊκὴ, ἡ δὲ διατήρησις καλὴ, ὕψος δὲ μετὰ τῆς βάσεως καὶ τοῦ δίσκου 0,36· ὕψος τῆς μορφῆς μόνης 0,19. Εὐρέθη ἐν Ἀθήναις ΑΒ τοῦ χωρίου Κυψέλης.

3) Κάτοπτρον πτυκτόν, φέρον ἐπὶ τοῦ σώματος

Ἀφροδίτην ἐν ἀναγλύφῳ καθημένην ἐπὶ βράχου καὶ πρὸ αὐτῆς ἔρωτα κρατοῦντα τόξον ἐντεταμένον. Ἡ ἐργασία ἐπιεικῶς καλὴ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἡ διατήρησις· συνεκολλήθη δὲ ἐκ 35 τεμαχίων. Ἡ διάμετρος τοῦ δίσκου 0,15. Ἐξήχθη ἐκ τάφου ἐν Τανάγρα, ὃν ἀνέσκαψεν ὁ ἔφορος Π. Σταματάκης.

4) Ὅμοιον τῷ προηγουμένῳ. Ἐπὶ τοῦ σώματος ἀνιγλυπτος εἰκονικὴ γυναικὸς κεφαλὴ ἐν κατατομῇ· ἡ διασκευὴ τῆς κόμης αὐτῆς πολὺ ὁμοιάζει πρὸς ἄλλην ἐπὶ Τυρρηνικοῦ κατόπτρου ἐκδοθέντος ὑπὸ Gerhard (1). Προέρχεται ἐκ Κορίνθου, ἡ δὲ διάμετρος τοῦ δίσκου 0,11.

5) Ἡρακλῆς δρακοντοκτόνος ἀνιγλυπτος ἐπὶ σώματος πτυκτοῦ κατόπτρου (2).

6) Ἀφροδίτη ἀρχαϊκὴ ἐνδεδυμένη ποδῆρει χιτῶνα καὶ ἐπ' αὐτοῦ διπλοῖδιον. Ἰσταται ἐπὶ στρογγύλης βάσεως ἀποληγούσης κατὰ τὸ σύνηθες εἰς πόδας τρεῖς λέοντος. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει τοξοειδὲς πέταλον, δι' οὗ ἠνοῦτο τὸ ἀγαλματίον μετὰ τοῦ μὴ σωζομένου νῦν δίσκου. Ἡ τέχνη καὶ ἡ ἐργασία ἐξαιρετος καὶ ἡ διατήρησις ἀρίστη. Ὑψος μετὰ τῆς βάσεως 0,19. Εὐρέθη ἐν Ὀλυμπίᾳ πρὸ τῶν ἀνασκαφῶν τῶν Γερμανῶν καὶ ἐδωρήθη πάνυ φιλοτίμως ὑπὸ τοῦ κτήτορος ταῖς ἐν Ὀλυμπίᾳ Συλλογαῖς τῶν Ἀρχαιοτήτων.

Κ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

ΧΑΛΚΑΙ ΕΝΕΠΙΓΡΑΦΟΙ ΤΑΙΝΙΑΙ.

Περιῆλθεν ἀρτίως ἐξ ἀγορᾶς εἰς τὴν Συλλογὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἡμῶν Ἐταιρίας καινοφανὲς τι

(1) Οἱ ρόδακες, οἱ λαγωὶ καὶ οἱ ἀλέκτορες, οἵτινες περιεκομῶσι τὸν δίσκον ἔχουσαι ἀναφορὰν πρὸς τὴν Ἀφροδίτην, καὶ εἶνε σύμβολα τῆς θεᾶς ταύτης, ὡς καὶ αἱ περιστεραι τοῦ προμνημονευθέντος κατόπτρου. Περὶ τῶν συμβόλων τούτων βλέπε Oho Jahn, arch. Beiträge σελ. 28. Fränkel ἐν Arch. Zeitung 1879, σελ. 110, ὅστις ἐξέδωκε παρεμπερῆς τῷ ἡμετέρῳ ἐνταῦθα μνημονευμένῳ κάτοπτρον (Arch. Zeitung αὐτῆσι πιν. 12), ὑπολειπόμενον ὁμοίως κατὰ πολὺ τοῦ ἡμετέρου.

εἶδος ἀρχαίων, χαλκαὶ ταινίαι λεπταί, ἔχουσαι καθ' ἑκάτερον τῶν ἄκρων αὐτῶν ἀνὰ μίαν τρυπάν μικρὰν, ἐπὶ δὲ τῆς κατὰ μῆκος ἐπιφανείας τῶν ἐγκεχαραγμένα ἢ, ἀκριβέστερον εἰπεῖν, ἐνεστιγμένα ὀνόματα ἱερέων καὶ πυροφόρων τοῦ Ἀπόλλωνος. Εὐρέθησαν, ὡς εἶπεν ἡμῖν ὁ πωλητής, ἐν τῇ Λακωνικῇ,

(1) Etr. Spiegel. Taf. 243.

(2) Τὸ ὄρατον τοῦτο κάτοπτρον, ὅπερ ἀνῆκεν πρότερον εἰς ἰδιωτικὴν συλλογὴν, ἐξεδόθη ὑπ' ἐμοῦ πρὸ πολλοῦ ἐν Mitth. d. Arch. Inst. 1878, σελ. 265 καὶ ἐξ. πιν. IX. X.

1.

• ΣΩΣΑΡΩΝΝΙΚΕΡΩΤΟΣ ΠΥΡΟΦΟΡΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΟΥ ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ •

2.

ΧΡΥΣΟΣ ΠΥΡΟΦΟΡΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΟΥ

3.

ΑΥΤΟΣ ΠΥΡΟΦΟΡΟΣ

ἔν τινι ἀγγρῷ παρὰ τὸ χωρίον Φοινίκι τοῦ δήμου Ἄσωποῦ, δυτικῶς τῆς πάλαι μὲν Ἐπιδαύρου Λιμνηῆς, νῦν δὲ Μονεμβασίας (1). Πιστοῦσι δὲ τὸν τόπον τῆς εὐρέσεως καὶ ἄλλαι πληροφορίες, ἃς ἔλαβε πρότινος χρόνου ἢ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς παιδείας γενικὴ ἐφορία τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ αὐταὶ τῶν ταινιῶν.

Ὅρα ἐν τῷ ἐνταῦθα παρεντεθειμένῳ λιθογραφικῷ πίνακι ἀπεικασμα εἰς τὸ πραγματικὸν μέγεθος τριῶν ἐξ αὐτῶν, τῶν σωζομένων δλοκλήρων.

Ἴδου δὲ καὶ μεταγραφὴ τούτων τε καὶ τῶν ἄλλων, τῶν κολοβῶν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον

1. Σωσάρων Νικέρωτος πυροφόρος Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου Ἐπιδαύριος.
2. Χρῦσος πυροφόρος Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.
3. Ἄσωπὸς πυροφόρος.
4. Δαμάρης Τυχίππου !
5. Καλλικράτης ἱερεὺς Ἀπόλλωνος . . .
6. Συνέγδημος Φιλοδήμου Ἀπολ . . .
7. . . . νικος ἱερεὺς Ἀπόλλωνος . . .
8. . . . ου ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.
9. . . . ς ἱερεὺς Ἀριστοκράτης.
10. . . . υς πυροφόρος Ἀπόλλωνος . . .
11. . . . ιος ἱερεὺς . . .
12. . . . πυροφόρος Ἀπόλλωνος . . .
13. . . . ς Ἀπόλλωνος . . .
14. . . . Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.
15. . . . Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου . . .
16. . . . Ὑπερτελεάτου.
17. . . . Ὑπερτελεάτου . . .
18. . . . ς Ὑπερτελεάτου . . .
19. . . . του Ἀπόλλωνος
20. . . . ετη . . .

Οὐδὲν τῶν ἀνωτέρω κολοβῶν τεμαχίων συναρμόζεται ἐτέρῳ τινί, ὅσον καὶ ἂν φαίνονται τινὰ ἀλλήλων συμπληρωτικά.

(1) Ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ εὐρέθησαν καὶ διάφορα ἄλλα χαλκᾶ καὶ ἄλλης ὕλης πράγματα, ὅσων ἀνθρώπων καὶ ζώων μικρὰ ὁμοιώματα, ἀγγεῖα κτλ. ἄπερ πάντα ἢ Ἐταιρία ἠγόρασε καὶ θέλει γίνῃ λόγος περὶ αὐτῶν ἄλλοτε.

Πασῶν τῶν ταινιῶν τὰ γράμματα ἐμφαίνουσι τοὺς Ῥωμαίκοις χρόνους τοὺς μετὰ Χριστόν, πλὴν τῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 7, ἅπερ εἶναι τῶν καλῶν Ἑλληνικῶν χρόνων.

Μόνης τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 ταινίας τὰ γράμματα εἶναι, ὡς ὁρᾶται ἐν τῷ πίνακι, ἐντὸς δέλτου ἢ πινακίου περιειλημμένα. Αἱ ἄλλαι ἔχουσιν ἀπλῶς σειρὰν στιγμῶν πέριξ ἢ οὐδέν. Ἡ δὲ ὑπ' ἀρ. 4 ἔχει κατὰ τὸ ἕτερον σωζόμενον ἄκρον τῆς τοιοῦτο κόσμημα :

Πλὴν τῆς ὑπ' ἀρ. 2 καὶ τῆς ὑπ' ἀρ. 14, τῶν ἄλλων ταινιῶν τὰ γράμματα ἀναγινώσκονται κατὰ τὸν παρ' Ἑυρωπαίους συνήθη τρόπον ἐπ' ἐκείνης τῆς ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς φαίνονται ἀντιτύπως τὰ σημεῖα τῶν στιγμῶν ὡς σφαιρία.

Ταῦτα μὲν συντόμως οὕτω. Πᾶς δὲ τις βλέπει, ὅτι αἱ ἄνω δοθεῖσαι ἐπιγραφαὶ παρέχουσιν ἡμῖν σχολίον εὐπρόσδεκτον εἰς τὸ κείμενον τοῦ περιηγητοῦ Παυσανίου, ὅστις ἐν βιβλ. Γ, κεφ. 22, ἀπὸ § 9 ἕως 13 τὰ μέρη ἐκεῖνα τῆς Λακωνικῆς περιγράφων ἀναφέρει ἐν «χωρίον Ὑπερτελεάτου», ἐν ᾧ, λέγει, ἦτο Ἀσκληπιεῖον· νῦν δὲ ἡμεῖς ἐπὶ τῶν ταινιῶν ἀναγινώσκουμεν πλεονάκις ἱερεῖς καὶ πυροφόρους Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου (ἄπαξ καὶ δωρικῶς Ὑπερτελεάτα), δηλ. ἐπίθετον θεοῦ ταυτῶνυμον τῷ χωρίῳ, θεὸν δέ, ὅχι, ὡς προσεδοκῶμεν, τὸν Ἀσκληπιόν, ἀλλὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀπόλλωνα. Δὲν εἶναι διὰ τοῦτο πολὺ τολμηρὸν νὰ εἴπῃ τις, ὅτι ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς ὡς πατὴρ καὶ υἱὸς θὰ ἦσαν ἐκεῖ σύννοχοι, καθὼς καὶ ἀλλαχοῦ (λ. χ. ἐν Κορίνθῳ καὶ ἐν τῷ ἐν Ἐπιδαυρίᾳ τῇ ἐν Ἀργολίδι ἱερῷ. Παυσ. Β, 10, 2. 27, 6.) (1) ὁ δὲ Παυσανίας ἀπεριεργότερόν πως γράψας ἐδήλωσεν τὸ ἱερὸν μόνον ὡς Ἀσκληπιεῖον, μᾶλλον δηλ. ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ ἰωμένου τὰ σώματα τῶν τάλαιπύρων βροτῶν· καὶ παρατηρῶ, ὅτι ἐν ἐκείναις ταῖς ὀλίγαις παραγράφαις τοῦ Γ'. βιβλίου, 22 κεφ., ταῖς ἀπὸ τῆς 9^{ης} μέχρι τῆς 13^{ης}, τέσσαρα ὅλα Ἀσκληπιεῖα ὁ περιηγητὴς ἀναφέρει οὐ πολὺ

(1) Πρβλ. Ἐπιγραφῶν ἐξ Ἐπιδαύρου τῆν ὑπ' ἀριθ. 49 ἐν Ἐφ. Ἀρχ. γ'. περ. σ. 152.

ἀπέχοντα ἀπ' ἀλλήλων, ἐν μὲν 12 στάδια ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀσωποῦ, καλούμενον Ἀσκληπιοῦ φιλολάου, ἄλλο δὲ ὡς 50 στάδια ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως, τοῦτο δὴ τὸ ἐν Ὑπερτελεάτῳ, ἔπειτα τρίτον ἐν τῇ πόλει Βοιά καὶ τέταρτον ἐν τοῖς ἐρειπίοις πιθανῶς τῆς ποτὲ πόλεως Σίδης, ὃ καὶ χαρακτηρίζει ὡς οὐκ ἀφανές.

Εἰπόντες ταῦτα προσθέτομεν καὶ τινα εἰκασίαν ἡμῶν περὶ τῆς ποτὲ χρήσεως τῶν ταινιῶν, ἀφοῦ οὐδεμίαν εἰδησιν ἐν τοῖς παλαιοῖς συγγραμμάσιν ἠδυνήθημεν νὰ εὕρωμεν διδακτικὴν περὶ τούτου. Ἴσως λοιπὸν, λέγομεν, ἐπινοῦντό ποτε αἱ ταινίαι αὗται χάριν χρονολογικοῦ ὁρισμοῦ τῆς διαδοχῆς τῶν ἐν τῷ ναῷ ἱερατευόντων, ἐφ' ᾧ καὶ εἰς τι μέρος τοῦ ναοῦ προσηλοῦντο μετὰ τὸν θάνατον ἢ τὴν ἄλλως ἀποχώρησιν ἐκείνων, οἵτινες ζῶντες τὰς περιέδεναν περὶ τὴν κεφαλὴν ἐν ταῖς ἱερουργίαις.

Οἱ δὲ πλεονάκις ἐνταῦθα ἀναγεγραμμένοι πυροφόροι (ἄπαξ καὶ πυροφόρος) εἶναι, ὡς φαίνεται, οἱ αὐτοὶ τοῖς καὶ ἐν ἄλλαις ἄλλων τε θεῶν καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ λατρείαις μνημο-

νευομένοις πυροφόροις καὶ πυροφοροῦσι καὶ πυροφοροῦσιν, οἵτινες κατωτέραν τιὰ τῆς τῶν ἱερέων διακονίαν ἐτέλουν (1), καὶ διασταλτέοι τούτων, ὡς διὰ πλειόνων ὁ P. Foucart ἐδίδαξεν μετεκδιδούς δύο ἐπιγραφὰς Ἐπιδαύρου τῆς ἐν Ἀργολίδι, ἐν τῇ μεγάλῃ Συλλογῇ τῶν Lebas - Waddington, τὰς ὑπ' ἀρ. 144, b. καὶ 147 b, ἐν τῷ β' μέρει τῷ ἐπιγραφομένῳ Mégaride et Péloponnèse* μόνον δὲ δις εὕρισκω ἐγὼ (ἐν CIA, III, 264 καὶ 268) ἠνωμένα τὰ ἱερεὺς πυροφόρος καὶ ἀποδιδόμενα εἰς ἐν πρόσωπον ἐν Ἀθήναις, διὰ οἰονόηποτε ἔθος ἢ ἀνακρίβειαν λόγου.

Καινοφανεῖς τὸ εἶδος, δι' ὃ καὶ δυσεξήγητοι, φαίνονται μοι καὶ οἱ ἐξῆς τρεῖς μικροὶ ἐνεπίγραφοι λίθοι, ἔχοντες μὲν σχέσιν πρὸς ἀλλήλους, ὄντες δὲ καὶ ἀθύπαρκτα, ὡς πεῖθόμαι, τεμάχια, λαβόντα ὡς ἐκ τῆς τυχαίας ποτὲ, πρὶν ἢ ἐπιγραφῶσι, θραύσεως τῶν ἀνώμαλα παραλληλογράμμων σχήματα τοιάδε:

Τοῦ ὑπ' ἀρ. 1	μῆκος 0,150.	ῦψος 0,120	πάχος 0,063
» » » 2	» 0,165,	» 0,100	» 0,060
» » » 3	» 0,145,	» 0,105	» 0,035

Ὁ λίθος ἴσως Πεντελήσιος. Εὐρέθησαν δέ, ὡς εἶπεν ὁ πωλήσας αὐτὰ εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρίαν, ἐν τινι ἀρχαίῳ τάφῳ περὶ τὸν βοτανικὸν κήπον τῶν Ἀθηνῶν.

Τί ἄρα γε σημαίνουναι τὰ ἐγκεκολλημένα κατὰ γενικὴν πτώσιν ὀνόματα τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ υἱοῦ του καὶ τοῦ ἐγγόνου του, εὕρισκόμενα ἐν τάφῳ θνητοῦ ἀνθρώπου; Ἄν ὄντως ἐν τάφῳ οἱ λίθοι εὐρέθησαν, ῥητέον ἴσως, ὅτι ὁ ἀνθρώπος ὁ ταφεῖς ἐν αὐτῷ εὐσεβῆς ὦν πρὸς τὰ θεῖα

καὶ σωθεῖς ποτε ἐκ νόσου ἢ ἄλλου τινὸς κινδύνου ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Μαλεάτου καὶ τῶν ἀπογόνων του, ἐζήτησε καὶ ἔλαβεν εἰς ἐνθύμησιν καὶ ἁγιασμὸν λίθους τινὰς ἀπλοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἢ τῶν ἱερῶν τεμενῶν ἃ εἶχεν ἐπισκερθεῖ, τοὺς ὁποίους λίθους ἢ αὐτὸς ἐπέγραψεν, ὡς βλέπομεν, ἢ ἤδη παρὰ τῶν ἱερέων εὔρεν ἐπιγεγραμμένους ἐτοίμους, κατὰ τι ἴσως ἐπικρατοῦν ἔθος, ἀποθνήσκων δὲ παρήγγειλε νὰ τοὺς θέσωσιν εἰς τὸν τάφον του. Ταῦτα μὲν ἡμεῖς, ἄλλος δὲ καὶ ἄλλα ἐπινοεῖται.

Μαλεάτης δὲ Ἀπόλλων καὶ ἱερὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ Ἐπιδαυρίᾳ ὑπάρχον, ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Παυσανίου

(1) Πρὸς CIA, III, ἀρ. 693 : Ἀσκληπιῶ με δμῶα πυροφόρον.

B, 27, 7. (ἴδε καὶ ἐπιγραφὴν ἐκτυπωθεῖσαν ἐν σελ. 149 τοῦ προηγουμένου τόμου τῆς ἐφημερίδος ταύτης·) καὶ Ἀπόλλων πάλιν Μαλεάτης ἰδρυμένος ἐν Σπάρτῃ. Πaus. Γ, 12, 8. Παρὰ δὲ τὴν ἄκρην τῆς Μαλεάς ἀναφέρει μὲν ὁ αὐτὸς περιηγητὴς ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος, πλὴν ὄχι Μαλεάτου ἐπικεκλημένον, ἀλλὰ Ἐπιδηλίου, δι' ὃ ἐκεῖ ἀφηγεῖται ἱστορικὸν γεγονός. Δὲν εἶναι δὲ ἴσως περιττὸν ν' ἀναφέρω ἐδῶ, ὅτι ἐν τῇ συλλογῇ τῆς ἀρχαιολ. Ἐταιρίας ὑπάρχει

μικρὸν χαλκοῦν ὁμοίωμα τράγου μετ' ἐπιγραφῆς ἐπὶ τῶν νώτων ἀρχαϊκῆς, δις ἐπαναλαμβανομένης, Μαλεάτα, ὅπερ, καθ' ἃ εἶπεν ὁ δωρησάμενος αὐτὸ καθηγγητὴς Θ. Ὀρφανίδης, εὑρέθη πρὸ τοῦ 1859 ἐν Κυνουρίᾳ παρὰ τὸ Λενίδι.

Ἐκδίδω ἐπὶ τέλους καὶ τὴν ἐξῆς ἐξ Ἀρκεσίνης τῆς Ἀμοργοῦ ἐπιτυμβίαν ἐπιγραφὴν διὰ τὴν μεγάλην αὐτῆς ἀρχαιότητα :

Δημαιέτης ἐμὶ μι|ῆμα τῆς Λαμπσαγό|ροο.

Ὁ λίθος ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας, ἔχει δὲ μῆκος 0,62, πλάτος 0,16, πάχος 0,12, καὶ εἶναι ὅλως ἀνεξέργαστος τὴν ἐπιφάνειαν, εἰ καὶ τὰ γράμματα ἐπιμελέστατα ἐγκεκολαμμένα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ α'. Ἰουνίου 1884.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ.

ΡΟΞΕΝΙΑΝΕΙΣΣΤΑΛΑΝ
ΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΑΠΟΛ
ΕΛΕΑΤΑΑΝΑΓΡΑΥΑΝ
ΟΛΕΟΣΟΙΕΝΕΣΤΑΚΟΤΕΣ 15
ΙΠΑΣΠΡΟΞΕΝΙΑΣΟΝΟ
ΟΣΤΕΙΛΑΤΩΣΑΝΤΑΙ
ΝΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΤΑΣ
ΑΣΤΟΔΕΥΤΕΡ

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΚ ΤΗΣ ΛΑΚΩΝΙΚΗΣ

ΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣ
ΝΟΙΣΚΑΛΕΙΝΔΕΛΥ
ΡΙΑΝΤΟΥΣΕΦΟΡΟΥΣ
ΕΝΤΟΙΣΑΓΩΣΙΝΟΙΣ
ΣΔΕΦΑΝΕΡΟΝΗΙΠΑ 5
ΤΙΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙ/
ΤΑΝΚΑΛΟΙΣΚΑΓΑ
ΑΜΝΑΜΟΝΕΥΟΥΣΑ
ΞΙΑΣΧΑΡΙΤΑΣΑΠΟΔΙ 10
ΕΤΑΣΤΡΑΤΑΓΟΝΑΔΑ
ΟΝΠΡΟΜΗΝΟΣΛΥΚΕΙΟΥ

εἶναι δὲ αὐτῶ ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις τῆς πόλεως προξέ|νοις, καλεῖν δὲ αὐτὸν καὶ εἰς προεδ|ρίαν τοὺς ἐφόρους τοὺς αἰεὶ ὄντας] ἐν τοῖς ἀγῶσιν, οἷς ἡ πόλις τίθητι ὅπως δὲ φανερόν ἢ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἐπιδουρίων τὰν εὐεργεσίαν], τὰν καλοῖς κάγαθους ἀνδράσιν οὖσαν, μι] ἀμναμονεύουσα εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἀξίας χάριτας ἀποδίδωτι, τὸν ἐπιέτα στραταγὸν Ἀδαϊον Ἐπιδαύριον πρὸ μηνὸς Λυκαίου ἀναγράψαι τὰν π|ροξενίαν εἰς στάλαν λιθίναν καὶ στᾶσαι] εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλ-